

SPARTACUS

Uitgave van de Communistenbond "Spartacus".
PROLETARIERS ALLER LANDE, VERENIGT U!

ACTUELE
BERICHTEN

VOOR DE ZESDE KEER ....

Sommigen zeggen het pas voor de vijfde keer: "Het volgende jaar in vrede." Op Oudejaarsavond 1939 waren ze heel tevreden met de gang van zaken. Er was oorlog tussen Duitsland, Engeland en Frankrijk. Polen (heel ver weg van ons land) was onder de voet gelopen. In Nederland en in de anderen neutrale landen werd goed geld verdiend. Het was wel een beetje gevaarlijk, schepen werden al door de oorlogvoerende aangehouden, werden getorpedeerd of liepen op mijnen. Geruchten gingen rond, dat Duitsland straks tot de aanval zou overgaan tegen Frankrijk of over Zwitsers- of over Belgisch-en misschien ook Nederlands gebied. De geruchten werden als geloofwaardig beschouwd ondanks alle geruststellende verklaringen van de belligerente partijen, dat ze de onzijdigheid van de kleine landen zouden eerbiedigen. Het was niet helemaal gezellig, maar toch blijkbaar geen direct gevaar en een goede kans, om ook in 1940 veel te verdienen. Zo werd er nog door menigeen Oudejaarsavond 1939/40 gevierd in de hoop, dat het oorlogsjaar 1940 de "gouden tijd" van de eerste wereldoorlog 1914/18 zou terugbrengen. Zij hebben zich erg vergist.

Maar sinds 1940 zeggen het bijna allen, dat ze zich voor het volgende jaar vooral vrede wensen; op betrekkelijk weinige mensen na, die ook na 1940 plezier en profijt van de grote moordpartij trokken. Verreweg de meeste mensen in ons land weten vindsdien, wat oorlog betekent, ook al hebben zij nog niet allen begrepen, waardoor eigenlijk de oorlog ontstaat en waarom de mensen tegen hun eigen wensen in elkaar moeten slachten. Maar ze wensen zich en elkaar vrede voor het volgende jaar, en ze bedoelen rust, voldoende voedsel, verwarmde kamers, verlichte straten, geen verdederingen, arrestaties en vuurpelotons meer, en een beetje onschuldige levensvreugde. Dat wensen ze allen, al mogen hun gedachten omtrent de verwezenlijking van hun wensen nog zo zeer verschillen. Het verschil van mening over vrede en voorspoed werd ons heel duidelijk op die Oudejaarsavond 1939/40, toen

M E D E D E L I N G

31 December 1944.

Wij maken onze lezers erop attent, dat naast "Spartacus" Actuele Berichten tevens elke maand ons "Spartacus" maandschrift verschijnt. Daarin worden de actuele politieke, sociale en economische problemen behandeld.

Het Novembernummer bevat een speciaal artikel over Marxisme en Psychologie. In het Decembernummer zult ge een beschouwing kunnen vinden over de grenzen der popularisering, terwijl we nu reeds uw aandacht willen vragen voor ons Januarinummer, waarin het marxisme als methode van onderzoek zal worden behandeld.

Onze "Spartacus"-werkers zult ge gaarne bereid vinden de door U gewenste nummers te bezorgen.

ZONDER REVOLUTIONNAIRE THEORIE,
GEEN REVOLUTIONNAIRE PRAKTIJK.

er in alle landen en natuurlijk ook in Nederland stemmen gehoord werden, die over de dreigende catastrofe spraken, de oorlog de tweede imperialistische wereldoorlog noemden en de arbeidersklasse tot de oorlog tegen de oorlog, tot de vrede tussen de arbeiders en voor de verovering van de macht opriepen. Hun gedachten gaan nu voor de zesde keer uit naar de slachtoffers van de kapitalistische beschaving, die in de massagraven en onder de puinhopen van hun woonsteden hun laatste rust gevonden hebben, opdat Z.M. Het Kapitaal kan leven en verdere miljoenen en miljoenen van het werk van hun handen en hoofden kan beroven. En met ieder jaar werd het verlangen naar bevrijding groter en met iedere nieuwe ervaring komen er nieuwe mensen bij, die wel laat, maar - gelukkig- niet te laat hun wens naar vrede en rust, naar voedsel, warmte en vrijheid met een dieper inzicht in de redenen verbinden, waarom wij in een hel moeten leven.

Voor de zesde keer begint een nieuw jaar onder de verschrikkingen van de totale oorlog. Wij weten, dat het fascisme zal bezwijken, maar steeds weer vergissen we ons ten aanzien van de tijd. Hoe vaak al dachten wij, dat het einde voor de deur stond, en steeds opnieuw werden we teleurgesteld. Ook in het begin van 1945 zijn er alleen mensen, maar bestaat er geen zekerheid, dat de oorlog spoedig zal eindigen. Wij hopen, maar wij weten ook, dat dezelfde kringen, die bij ons nog

OP JACHT NAAR EEN ALIBI.

Als de tijd der vergelding en der afrekening nadert, ziet men ongerust geworden schavuiten op zoek gaan naar een alibi. Senor Franco heeft zich van een democratisch "Ausweis" voorzien getekend door zijn goede relatie Churchill. Zijn Portugese buurman Salazar, die in 1943 de anti-fascistische stakingen in elkaar schoot, doet een hetzelfde adres moeite om een democratisch uithangbord voor zijn fascistisch zaaije te krijgen. En om er nog een te noemen van dat kaliber, de stroomen van het Griekse fascisme, koning George, is bezig zijn beminde onderdanen met tanks, bommenwerpers en Engelse hulstroepen een beetje uit te dunnen (want te lusten hem niet), maar heeft zich tegelijk laten "beschei- nigen" door de hogere vr'heids- en de- mocratiseerder Churchill. Masself, dat hij een gloeiend voorstander is van de zelfbeschikking van het Griekse volk.

In dichter bij huis hebben we Na- zi-burgemeesters die in aardappelen doen voor de hongerende bevolking en kaarsen verstrekken aan kraamvrou- wen, we hebben Hollandse Nazi's die achter het handje anti-mofse gelan- den maken, we hebben NSK-ers en groens kikkers die onderduiken en de burenen laten weten dat ze zich van hun dwalingen hebben bekeerd. En we hebben Wehrmachts-O.W.-ers en zwarte handelaars, met handen vol geld op zoek naar een illegale or- ganisatie met een lege kas.

De schurken en de schurkjes zijn op zoek naar een alibi.

Het is niet alleen de slachting van millicenen mannen, het vertrap- pen en vermoorden van vrouwen en kinderen, het martelen en uitschud- den van de bevolkingen van hele landen, waardoor het kapitalisme zich kenmerkt. Ook deze smeersap- perij van de officiële en officieuze huichelaars, de plechtig verkondig- de leugens, de alibi-fabricerende schurken, horen daarbij.

Maar ook het kapitalisme heeft een alibi en haar schrijvers en spre- kers en andere profiteurs van de uitbuiting brengen het steeds meer naar voren. Zij spreekt van de ka-

Vervolg Voor de zesde keer...

zo geestdriftig de Oudejaarsavond 1939/40 vierden, overal in de we- reld de oorlog rekken, om het aan- tal vette jaren te verhogen. Wij wensen het speedige einde van de oorlog, maar we wensen niet minder

kapitalisten", zeggen zij. "Maar wat doen de arbeiders zelf? In de Jord- daan biedt de ene proletariër de an- dere een gestolen brood aan en vraagt er zestien gulden voor, de meeste NSK-ers zijn geen bourgeois-zoontjes, en heb je gezien dat er tien keer zoveel grondwerkers zich vrijwillig aanmelden voor Wehrmachtswerk dan er gevraagd worden, Hoog loon, zie je! De "sociale voorman" van het NAF zijn arbeiders, de verhuizers van Puls zijn arbeiders, de betonnen kazematen zijn door arbeiders gemaakt."

Dit is het alibi van de bour- geoisie. De feiten die zij noemt zijn juist. Maar wij nemen de aanklacht van die zijde niet aan. Niet het ka- pitaal heeft het recht om te spre- ken over de rottigheden die er onder de arbeiders gevonden worden, niet het kapitaal mag spreken over de ar- beider die de arbeider opvreet. De feiten zijn er, maar de kapitalisten- huichelaars moeten hun mond houden.

Ten eerste rekenen zij niet met de nood van de arbeider, de vraag van het stuk brood voor zijn gezin en hem zelf. Ten tweede zijn deze feiten de navolging van de kapitalistische voorbeelden: zo hebben die arbeiders het van hun "moeders en beters" afgelen, zo zijn wij in dit parasie- tenstelsel geboren.

Het is uw eigen werk, heren kapita- listen, dit hebt gij van mensen gemaakt, dit maakt gij van hen. Elk feit dat gij noemt, is voor ons arbeiders een reden te meer om uw systeem te haten. Dat het dit betekent voor noveris pro- letariers, de verstopping van hun klassegevoel, de degeneratie van hun instinct van lotsgemeenschap, van so- lidariteit, kameradschap en zelfres- pect, is de zwaarste aanklacht die er tegen het kapitalisme kan worden in- gebracht. Ook de misdaden der arbeiders zullen berecht worden. Maar daartoe heeft het van bloed en vuil druipende kapitaal niet het recht. Alleen de strijdende arbeidersklasse heeft dat en zij zal het doen, scherp en recht en om haar eigen leven wil.

Alleen de strijdende arbeiders- klasse heeft dat recht, omdat zij de oorzaak van dit kwaad, het kapitali- stische systeem, zal vernietigen. Het alibi van de kapitalisten deugt niet. De ene misdaad kan niet door de ande- re uitgewist worden.

hartstochtelijk, dat in het jaar 1945 de arbeidersklasse haar revolution- naire eenheid zal vinden, opdat 1945 werkelijk het laatste oorlogs- jaar zal worden.

FEITEN DIE JE NOOIT MAG VERGETEN.

Je mag nooit vergaten,

- dat de tweede wereldoorlog evenals de eerste, een oorlog is van de kapitalen, die zich van de uitbuiting van de gehele arbeidersklasse willen verzekeren;
- dat de bewapening van de fascistische landen niet mogelijk geweest zou zijn zonder de financiële hulp van de geldmagnaten in Lon- don en New York;
- dat de Duitse kanonnenkoning Krupp en zijn collega's in Engeland, Vicker-Armstrong, en in Frankrijk, Schneider-Creuzot, intieme zakenvrienden zijn;
- dat Hitler de oorlog nooit had kunnen beginnen zonder het vriend- schapsverdrag met Stalin, die hem in de rug dekte en de Pool- se buit met hem deelde;
- dat de stalinisten het genemde verdrag gehoorzaam toegejuicht hebben en Hitlers voorstellen van October 1939 aan de geal- leerden, waardoor zijn veroveringen in Oost-Europa zouden wor- den erkend, "redelijk en aanvaardbaar" noemden;
- dat Tsjang-Kai-Tsjek achtereenvolgens de "vriend van Stalin", de "bloedhond van Kanton" en nu weer de "vriend van Stalin" is;
- dat Mussolini achtereenvolgens chefredacteur van het sociaal-de- mocratische partijblad "Avanti", de oorlogshitser tegen Duits- land in 1914/18, de beul van de Italiaanse arbeidersklasse, de grote bondgenoot van Engeland en Frankrijk in het Stresa- front van 1936, de "schepper van het nieuwe Italië" volgens de brief van zijn bewonderaar Churchill in Juni 1940 was en iets later tot de "leffe jachals", die Frankrijk in de groot- ste nood aanviel, door Churchill benoemd werd;
- dat het fascisme de Duitse arbeidersklasse in de concentratie- kampen en op de slagvelden uitrooit, maar toch Hitler, Goe- ring, Goebbels en Himmler als voorbeeldige socialistische voor- stelt;
- dat de Spaanse beul Franco zich in de bijzondere sympathieën van de geallieerden kan verheugen;
- dat Seyss-Inquart bij zijn aankomst in Nederland in 1940 plechtig beloofde, zich niet met de binnenlandse verhoudingen van Ne- derland te bemoeien;
- dat niet alleen de NSB, maar het gehele overheidsapparaat van Ne- derland als apparaat aan de Jodenvervolgingen, aan het opha- len van arbeiders voor de arbeidsinzet enz. medegewerkt heeft;
- dat het politieke misdadigerdom, dat uitbuiting en verkrachting internationale verschijnselen van het kapitalisme en niet eigenschappen van een bepaald ras of natie zijn;
- dat er geen vrede en welvaart kunnen bestaan, zolang niet de ar- beidersklasse de macht van het kapitaal gebroken en zelfs de macht in handen genomen heeft;
- dat onze solidariteit met de arbeiders in alle landen, dus ook met die nu fascistisch geregeerde, de proefsteen van ons pro- letarisch internationalisme is.

DEPLAATSERS VAN ONZE BESCHAVING.

Om deze tijd van het jaar horen en lezen wij vele schone woorden van de "groten" der aarde, die zich gedrongen voelen enkele van hun plannen intons mede te delen en verhalen beschouwingen over het komende nieuwe jaar te houden. Als zij spreken over de toekomst en hoe zij hem denken - bewapende volkerenbond, annexatie van grondgebied, gevecht gevecht met grote volksverhuizingen, neerlaan van het verzet der arbeidersklasse (een onderdeel dat bij hun opvatting behoort van wereldvrede) - dan vragen wij ons af, of zij nog geloven dat de arbeidersklasse hun nog gelooft.

Als zij het over de "schone toekomst" hebben, gedragen door hun systeem. Een worden wij al sceptisch als wij denken hoe zij het in de afgelopen anderhalve eeuw gedaan hebben. Spreken zij echter over het afgelopen jaar en de offera voor het vaderland gebracht, dan hebben zij het over iets dat wij meemaken, zodat hun schone woorden van moed, trouw en vaderlandsliefde ons niet kunnen misleiden, want zij maken de hore niet mee, maar wij. Zij doken niet onder om aan de slavendportaties of het waaipelen te ontkomen, maar wij. Zij kunnen buiten onze grenzen slechts vermoeden hoe wrak en wankeel de grondvesten zijn waar zij hun systeem op vestigden... en dat wij in elkaar zien donderen. Niet zij, maar wij moeten vechten als dieren om ons gezin en ons zelf dagelijks in het leven te houden en wij zien hoe dun het laagje van geestelijke en morele beschaving is, waar zij prat op gingen en zelfs wonden, dat zij, die het niet bezaten, het met zendingen en oorlogsschepen gebracht moest worden.

Met mathematische zekerheid heeft een der grootstem uit onze rijen voorspeld, dat de toekomst ons zal brengen, socialisme of barbarij. Hoe ver het een of het ander van ons afdigt, kunnen wij slechts raden, maar een vraag weten we met zekerheid te beantwoorden: wat brengt ons het kapitalistische stelsel, socialisme of barbarij?

Zeven miljoen Duitsers zijn al gevallen, constateert Churchill terloops als hij het over de Poolse kwestie heeft, en concludeert daaruit, dat de Duitse grenzen wel een beetje naar elkaar toe geschoven kunnen worden.

"Vrede op aarde en de mensen een welbehagen..."

Bertigduizend Amerikanen en Engelsen sneuvelden in enkele dagen bij

het nieuwe Duitse offensief. Toch behoorden die Engelsen, Amerikanen en Duitsers voor enkele jaren gezamenlijk tot het internationale werklozenleger.

Het ridderkruis wordt verleend door Hitler voor de ontwerpers van de V2.

Twee jaar geleden hield de Duce een rede voor het Italiaanse volk en gaf als zijn mening te kennen, dat het Italiaanse volk te veel zijn kunsten en wetenschappen geëerd had. Beter had gij, sprak de Duce, het "heroïsch soldaatzijn" hoger kunnen stellen...

Socialisme of barbarij!
Waarom zouden wij zo ver buiten onze grenzen feiten constateren, die zo nabij om ons heen ook gebeuren.

Roofovervallen overdag in de drukste straten van het centrum van Amsterdam. Aardappelenauto's, bakkerskarren worden geplunderd, j.l. Vrijdag zelfs een Wehrmachtsauto in de Haarlemmerstraat.

Plundertochten van de Nederlandse boeren op de Nederlandse bevolking.

Plundertochten van de Duitse Wehrmachtinstanties op de Nederlandse bevolking, zoals de geschiedenis nooit gekend heeft.

Mensendeportatie's tot nog toe plaatselijk, door Himmler als Kerstboodschap voor de Nederlandse bevolking als landelijk afgekondigd.

Radio-Oranje waarschuwt vlak voor Kerstmis de verzetsbeweging voor een te weelderig leven, maar ze vergeet in haar Kerstboodschap de boeren, die de bevolking tot op het merg uitzuigen en het aan de honger prijsgeven, met de dood voor die praktijken te waarschuwen.

Wat bracht ons het kapitalistische stelsel? Deze vraag kunnen alleen zij beantwoorden, die als lijvend voorwerp dienden, om al deze zegeningen te onervinden.

Wij, in "Spartacus" Actuele Berichten, wensen geen nieuwjaar-boodschap te schrijven, maar willen de leuze, die wij elke week in ons blad plaatsten, met meer klem herhalen:

DE BEVRIJTING VAN DE
ARBEIDERSKLASSE MOET
HET WERK ZIJN VAN DE
ARBEIDERS ZELF.

STEUNT ONS PERSFONDS!

STEUNT ONS SOLIDARITEITSFONDS!

STEUNT ONS WERK!

SPARTACUS

Uitgave van de Communistenbond "SPARTACUS".

PROLETARIËRS ALLEER LANDEEN, VERENIGT U!

ACTUELE
BERICHTEN

3 Maart 1945

POLITIEK WEEKOVERZICHT.

Bij het sluiten van de conferentie in Yalta liet het eerste bedrijf van de tweede wereldoorlog ten einde. Het eerste bedrijf werd verdeeld in meerdere tafereelen. Het begon met de negetocht van het fascistische imperialisme tegen de directe buurstaten van Duitsland in het Oosten, Noorisk, Westen en Zuden. Slechts Zweden in het Noorisk en Eitserland in het Zuiden bleven gespaard.

Alle andere landen, voorzover zij een gemeenschappelijke grens met Duitsland hebben, werden hetzij als overwonnenen of als eigen bondgenoten in de geweldige oorlogsmachine ingeschakeld, die het bloedarme Duitse kapitalisme met behulp van leningen en grondstoffenleveranties uit de hele wereld had opgebouwd. Van de Pyreneeën tot aan de Duitse-Russische Raarontielijka in Polen en tot aan de Zwarte Zee, van de Noordkust tot aan de Lybische woestijn werd een geweldig wapenarsenaal opgericht, waarin het fascistische leger de levende voorwaerden, de arbeid en de geesten te uniformeren. Het vriede afsprakenverdrag Hitler-Stalin van Augustus 1939 was de politiek-militaire ruzedekking, die Duitsland voor deze eerste reeds mist te verkrijgen.

Het tweede tafereel van het eerste bedrijf begon met de marsch van Hitler op Rusland op 22 Juni 1941. Op deze dag verloor Stalin zijn positie als lachende derde in het Europees gevecht van de tweede wereldoorlog, terwijl Engeland zijn vroegere positie herstelde, waarin het Duitsland en Rusland tegen elkaar uitspeelde, ten einde met de tegenstellingen tussen deze twee landen alle voordelen van zijn eigen politieke en militaire beveiliging te kunnen trekken. De Duits-Russische oorlog gaf Engeland de benodigde tijd, om de wiger hulpbronnen en die van de V.S. voor deze en latere oorlogen volledig te exploiteren. Het galatheid kon Engeland het zijdelijke verlies van eigen en bevriende overzeese gebieden aanvullen. Zijn uur moest komen. Zijn speculatie op een voorlopig Duits-Russisch evenwicht moest kloppen. En zij klopte.

Tegen het einde van 1941 een nieuw tafereel. De langverwachte aanval van Japan op de Amerikaanse en Europese bezittingen en stellingen in de Stille Oer, in Indië en in het Verre Oosten. Amerika werd retieve oorlogstoelneemer, Amerika,

Engeland en hun bondgenoten leden opnieuw voorlopige terreinverliezen. De oorlog in het Verre Oosten bracht een nieuwe grote kans voor Rusland, dat hier neutraal bleef. Zijn neutraliteit was zijn sterke tegentroof tegen zijn Westerse "bondgenoten". De toekomstige houding van Rusland in de Japanse oorlog werd de grote betekende in de berekeningen van Londen en Washington.

En nu begon de grote wedstrijd tussen Rusland aan de ene, en Engeland en Amerika aan de andere kant om de meest voordelige posities. Over geweldige afstanden begon de lucht- en zee-macht van Amerika en Engeland de tegenaanval tegen het Japanse imperialisme. Uit de puisthopen van Stalingrad en van de kusten van de Kaspische Zee verireven de Russische legers het Duitse imperialisme tot aan de Westelijke grenzen van de Baltische landen en tot diep in de Balkan. Nu staan zij reeds in de Noordoostelijke provincies van Duitsland, zij staan dicht bij Berlijn, zij staan aan de grens van het Midden-Duitse industriegebied en zij naderen de grenzen van het oude Oostenrijk en van Bohemen. In het Westen vaagde de invasie Hitler uit Frankrijk, België en uit het Zuidelijk deel van Nederland weg, in het Zuiden zuiden Engeland en Amerika met behulp van partizanenlegers en ook met eigen strijdkrachten het grootste gedeelte van Italië alsmede Griekenland en zijn eilanden. Britten en Amerikanen hebben langs een lang front reeds een smalle strook van West-Duits gebied bezet.

De lange reeks van Russische offensieven gaf - waarschijnlijk zeer tegen de wensen van Rusland in - aan Engeland en Amerika de tijd, om tot de Phillipijnen op te rukken en zich zodende voor de verdere veritoocht tegen Japan van de vroeger zo zeer beperkte medewerking van Rusland onafhankelijk te maken.

Aan het einde van het eerste bedrijf van deze tweede grote wereldtragedie heeft Rusland zijn sterkste troef tegen de Westerse mogendheden, zijn neutraliteit in de Japanse oorlog, voor een groot deel verloren, omdat het de vervulling van zijn wensen niet meer of althans veel minder kan afdwingen door te wijzen op zijn nog steeds normale betrekkingen met Japan.

Uit het Russisch stelsel van Oost-Euro-